צוואות השבטים — צוואת דן הבן השביעי ליעקב ובן בלהה

העתקת דברי דן אשר דבר אל־בניו באחרית ימיו בשנת חמש ועשרים ומאה לחייו:

ויקרא אל נפשות ביתו ויאמר שמעו בני דן את־דברי והקשיבו לאמרי אביכם:

אני נוכחתי בלבי בכל־חיי כי האמת והצדק טובים הם וימצאו־חן בעיני אלהים ורעים השקר והכעס כי הם ילמדו כל־רע לבני האדם:

הגדתי לכם היום בני כי בלבבי חרצתי להמית את־יוסף איש הטוב והאמת:

ואנכי שמחתי על־מכירתו כי אבינו אהב אותו מכלנו:

כי רוח הקנאה והגאוה דברה אלי לאמר גם־אתה בנו כמוהו:

ויעירני אחד מרוחות בליעל לאמר קח את־החרב והרג־בה את־יוסף ויאהבך אביך במותו:

והוא רוח הקנאה אשר הסיתני לטרף את־יוסף כאשר יטרף הנמר את־הגדי:

ואלהי אבי יעקב לא אנה אותו לידי אשר אמצאהו לבדו ולא נתנני לעשות את־מעשה הפשע הזה למען לא יכחדו שני שבטים מישראל:

ועתה בני הנה אנכי מת ואגיד לכם באמת אם־לא תשמרו מרוח הכזב והכעס ולא תאהבו אמת וארך־רוח אבד תאבדון:

כי עורון־עינים בקנאה אשר לא יתן את־איש לראות פניו באמת:

כי אם אב יהי או אם יתהלך אתם כאויב או אח יהי ולא ידעהו או נביא י־י ולא ישמע אליו או צדיק ולא יראהו או רע ויתנכר אליו:

כי רוח הכעש יאחזהו ברשת תעתועים ויעור את־עיניו ובכזב יחשיך תבונתו ויראהו כל על־פי דרכו הוא:

ואל־מי יפנה את־עיניו הלא אל־אחיו בשנאת לבב למען קנא בו:

כי הכעש ענין רע בני והוא את־הנשמה ירגיז:

ואת־הגוף יכניע ובנפש ישלט ויתן תעצומות לגו למען יעשה כל־רע:

ואם־הבשר יעשה כל־אלה תזכה גם־הנפש את־הנעשה כי לא תראה נכוחה:

ועל־כן איש כי יכעס ועז לו והיה־לו כח פי שלשה בכעסו הכח הראשון הוא חיל עוזריו הכח השני עשרו כי בו יפתה וברשע ינצח וכי יש־לו הכח השלישי הוא כח הטבע של הבשר בו יעשה רעה:

ואם־גם־יחלה הכועס והיה לו כח פי שנים בכעסו כי הכעס יעזר תמיד בעשות רשע:

והרוח הזה יהלך עם־רוח השקר לימין השטן למען יעשו מעשיהם בכזב ובכח אכזר:

ועל־כן הכירו בני את־כח הכעש כי הבל הוא:

כי לראשונה בדברים יעורר ובמעשים יחזק את־אשר יכעס ובנזקים קשים יסעיר את־דעתו עד־אשר יעיר בכעס גדול את־נפשו:

ואם־ידבר איש קשות אליכם אל־תתעוררו לכעס ואם־יהללכם איש כי קדושים אתם אל־תתגאו ואל־תשתנו לא לשמח ולא למאס:

כי לראשונה ייטיב השמיע ויחדד את־דעתו לקבל עצת מזמות והיה כי יכעס האיש ויאמין כי צדק בכעסו:

וכי יאנה לכם נזק או כי תאבד לכם אבדה אל־תעצבו בני כי הרוח הוא יעורר אתכם להתאוות תאוה אל־הדבר האבוד למען תפלו בכעס על־ידי העצב:

וכי יאנה לכם נזק לרצונכם או לא לרצונכם אל־תדאגו כי הדאגה תוליד כעס וכזב:

כי רע הכעס עם השקר ושני פנים לו ושניהם יתחברו למען הרגיז לב:

וכי תסער הנפש תמיד וסר מעליה יי בליעל ימשל־בם:

ועל־כן בני שמרו את־מצות יי ואת־תורתו נצרו וסורו מן־הכעס ושנאו כזב למען ישכן בקרבכם יי ובליעל ינוס מכם:

ודברו אמת איש את־רעהו ולא תפלו בכעס וברגז ושלום יהיה לכם ואלהי השלום יהיה עמכם ולא תנצח אתכם מלחמה:

אהבו את־יי כל־ימי חייכם ואיש את־רעהו בלבב שלם:

כי ידעתי כי באחרית הימים תסורו מאחרי יי ותכעיסו את־לוי ותערכו מלחמה על־יהודה ולא תוכלו להם כי מלאך יי יוליך את־שניהם כי בהם יקום ישראל:

וכי תסורו מאחרי יי ותלכו בכל־רע ותעשו את־תועבות הגוים ותזנו אחרי נשי פושעים כל־רוחות הרשע יפעלו בכם בכל־רע:

כי הכרתי בספר חנוך הצדיק כי השטן נשיאכם וכל־רוחות רשע ורהב יקשרו ויאריכו ימים אצל בני לוי ויפעלו למען החטיאם לפני אלהיהם:

ובני יקרבו אל־בני לוי ויחטאו אתם בכל ובני יהודה ישאפו בצע ויטרפו כאריות הון זרים:

ועל־כן אתם יחד בשבי תובלו ושם תענו במכות מצרים ובכל־רשעת הגוים:

ואחרי כן תשובו אל־יי ויתן לכם רחמים והשיבכם אל־מקדשו ויתן לכם שלום:

ומשבט יהודה ומשבט לוי תקום לכם ישועת יי כי הוא לבדו יעשה מלחמה את־בליעל ויתן נקמת נצח באויביכם:

ואז יוציא את־נפשות הצדיקים משבי בליעל וכל־הלבבות אשר לא אבו שמע ישיב אל־יי ויתן שלום נצח לכל־אשר יקראהו:

וכל־הקדושים ינוחו בעדן וצדיקים בירושלם החדשה יגילו אשר היא תפארת אלהים לעולם:

ולא עוד תשאר ירושלם שממה ולא עוד ישראל בשבי ילך כי יי יהיה בתוכה וקדוש ישראל ימשל בה:

ועתה בני יראו את־יי והשמרו מפני השטן וכל רוחותיו:

קרבו אל־אלהים ואל־המלאך המתפלל בעדכם כי הוא העומד בין אלהים ובין בני האדם ולשלום ישראל נגד ממלכת האויב יעמד:

על־כן יתאמץ האויב להשחית את־כל־אשר בשם יי יקרא:

כי ידע אשר ביום שוב ישראל תחדל ממלכת האויב:

כי מלאך השלום הוא יחזק את ישראל למען אשר לא־יפל בקץ הרעות:

ועל־כן השמרו בני מכל־מעשה רע והסירו מאתכם כל־כעס וכל־כזב ואמת וארך־רוח אהבו:

ואת־אשר שמעתם מאביכם אותה תגידו לבניכם:

ועל־כן סורו מכל־רשע ודבקו בצדקת אלהים והיה שבטכם לתשועה עד־עולם:

וקברוני אצל אבותי:

וידבר אליהם כאלה וינשק להם וישכב בשיבה טובה:

ויקברהו בניו ואחרי־כן העלו את־עצמותיו וישימון במקום אשר שם אברהם יצחק ויעקב:

לבד אשר נבא להם דן אשר ישכחו את־אלהים וינכרו מארץ נחלתם ומשבט ישראל ומארץ מכורתם: